

ud i et farligt liv. Statsministeren gjorde sig jo på Venstres landsmøde til en stor fortaler for velfærd, og er det i virkeligheden ikke meget risikabelt for finansministeren, hvis han er tonedøv over for det, statsministeren siger? Risikerer han så ikke det, som en anden tilstedeværende minister risikerede i ulighedsdebatten, nemlig at statsministeren siger: Man bør lytte til, hvad far siger, nemlig at vi er en velfærdsregering, og at alle tanker om at kappe 3 mia. kr. af de centrale velfærdsområder vil få meget store konsekvenser?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg kan sige til hr. Villy Søvnald, at de penge, vi taler om, altså er beløb, der ligger ud over den vækst, vi i øvrigt har aftalt, og ud over de forbedringer, vi har aftalt, og som er lagt ind i rammerne.

Der er ikke noget mærkeligt i, at når vi starter forhandlingerne med kommuner og amter, ser vi på: Hvad er det for et niveau, vi har nu, og hvor meget mere skal der være plads til næste år? Så indgår vi en aftale, der rummer det, hr. Villy Søvnald taler om, altså forbedret velfærd på ældreområdet, kræfthandlingsplan, sygehusvæsenet i øvrigt, kapacitetsniveauet på sygehuse med aktivitetsbestemte puljer, folkeskolen osv. Det lægges inden for rammen, og så indgår vi en frivillig aftale, hvor vi siger, at det er o.k. også at afsætte penge til kommunalreformen.

Så har vi en formodning om, at det virkelige resultat, når alle de kommunale budgetter lægges sammen, holder sig inden for rammen, men det er så ikke tilfældet. I virkeligheden er det for primærkommunernes vedkommende 2,2 mia. kr. mere end den ramme, der blev anset som acceptabel af begge parter bag aftalen, og derfor er det legitimt at ønske, at der også fremadrettet er styr på økonomien i kommunerne, og at de ikke bruger nogle penge i 2006, som de kommer til at mangle i 2007, altså at udgangspunktet for det nye kommunale Danmark, som vi får at se den 1. januar 2007, er korrekt. Det er rimelig enkelt.

Kl. 13.10

Der er altså ikke tale om at skære ned på de niveauer, vi kender i dag. Der er tale om at holde sig inden for de rammer, der er aftalt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Taletiden gælder også for ministre. Der er kun 1 minut til rådighed.

Spm. nr. US 27

Line Barfod (EL):

Det er ret utroligt at høre finansministeren tale, som om det bare er tal på et stykke papir, og som om en aftale bare er noget, man indgår, når det, vi taler om, er den velfærd, som folk møder i deres hverdag ude i kommunerne.

Jeg kan forstå på det, finansministeren har udtalt i forbindelse med, at der skal skæres ned for 3 mia. kr. i kommuner og amter, at ministeren vil komme med et idékatalog til kommunerne om, hvor nedskæringerne skal finde sted. Jeg vil gerne høre, om finansministeren her i Folketingssalen kan løfte sløret for, hvor finansministeren mener, der skal skæres ned i kommunerne. Kommunerne selv har den opfattelse, at hvis de skal hente et så stort beløb som 3 mia. kr., bliver det på de tre store områder børn, folkeskole og ældre, og det strider jo lidt mod de valgløfter, som Venstre ellers har været ude med.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil sige til fru Line Barfod, at der altså ikke er tale om at skære ned i forhold til i dag. Der er tale om, at nogle forventede udgifter næste år ligger langt ud over det, der er aftalt, og derfor beder vi om, at man revurderer dem. Sådan er det.

Der er ikke tale om, at vi ikke ser på de enkelte kommuner. Det forarbejde, vi gør, er at se på, hvilke kommuner der rent faktisk har et skred i udgifterne. Er det de kommuner, der bare viderføres, eller er det kommuner, der sammenlægges? Det bliver synligt, i hvilke kommuner økonomien skrider, og hvor opgaven i samarbejde med det nye sammenlægningsudvalg egentlig bliver at håndtere den udfordring, det er at bringe aftalen tilbage på det niveau med de yderligere vækstpotentialer, der ligger i den aftale, der allerede er indgået.

Så spørges der til idékataloget. I en ritzaumeddelelse er jeg blevet spurgt, hvad regeringen vil gøre, hvis det den 15. februar kan konstateres, at kommunerne ikke når målet, og jeg svarede: Jeg har selv mange ideer til, hvad der kan gøres, hvis kommunerne ikke når målet, men dem vil jeg holde for mig selv i mit eget lønkammer. Min forventning er nemlig, at de når målet, og at de gør en særlig indsats for at overholde den aftale, de selv har indgået.

Hermed sluttede spørgsmålet.